Tot és ordre i aventura

David Carab n dijous al vespre al CaixaForum de Girona Foto: G.B.

Futbol i cinema per arribar a la música. David Carabén, el cantant i líder de Mishima [http://www.mishima.cat] , va centrar la trobada de dijous al vespre al CaixaForum de Girona, en els seus inicis formatius, fundacionals, i que l'han conduït a una trajectòria musical per la qual és reconegut. "M'he format com a periodista cultural més que com a músic", va explicar. La guitarra reposava sobre la tarima: s'havia vingut a escoltar l'autor de les cançons però hi havia delit, i el clima, per escoltar el cantant.

De les influències hi ha primer la família. Vides que el passat fa més interessants. Així, David Carabén va explicar els orígens d'un avi amb vida al Paral·lel i fundador de la Lliga Regionalista i d'un pare, l'Armand Carabén, catalanista i fundador del PSC-Reagrupament Pallach, i marcat per haver estat l'home que va portar Cruyff al Barça. De la mare, Marjolijn van der Meer, en va explicar una joventut de ment oberta, pròpia d'una jove dels anys seixanta. De la influència del pare, en l'apartat musical, li queda el gust per la cançó francesa, i de la mare, Stones i Beatles. La mescla entre el poder de la lletra, la melodia i la força del pop i rock. Carabén va ser generós en compartir fotos de l'àlbum familiar. L'audiovisual neix d'una "cinefília que obre les portes a totes les altres arts". Ho va dir qui, com a estudiant de ciències polítiques, es passava les tardes a la Filmoteca amb pel·lis de Griffith com L'origen d'una nació. El pas per BTV, amb una aposta transgressora i la influència del realitzador Manuel Huerga van donar lloc a l'etapa al Barça TV amb programes diferents com L'habitació dels miralls o Recorda Míster i on Menotti li va citar Borges amb una frase de filosofia argentina: "Tot és ordre i aventura." De la necessitat de construir una veu pròpia, de ser un mateix en la música i no imitant d'altres, neix Cert, clar i breu, la manera en què Carabén la troba i comença per un canvi de llengua i un "t'estimo". Del gust afrancesat li ha quedat la deliciosa El temps de les cireres –"la millor cançó"–. No la va cantar sinó que va cloure amb el poema de Vinyoli Ens crèiem únics i la versió d'A lady of certain age de The Divine Comedy. Tot és pòsit.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-11-2017 Pàgina 32

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1291153-tot-es-ordre-i-aventura.html